

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorvm|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiaē, 1697

Cap. LXIII. Stylus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

specie non stipulatur dominium, sed factum nudum restitutionis, quando scilicet res sua est penes promissorem, *d. l. nemo*.

Limita VI. si rei meæ dominium à me quandoque revocari possit, quo casu prohibeor eam per stipulationem meam efficere, ut irrevocabili- ter mea sit, *l. in bello 12. §. si quis servum 7. de ca- pto. & posth.*

III.

Stipulatio rei, quæ non est, nec esse potest in- rerum natura, inutilis, *§. 1. & §. si impossibilis. ibidemque Dd. Infit. de inutil. stipulat. Conf. Arg. 1. conf. 24. num. 34.*

IV.

Stipulatio sine causa, hoc est, sine contra- ctu, est nulla, *l. à Titio 108. ff. de V. O. l. 2. §. circa 3. ff. de doli mali excepti. ubi enim causa obliga- tionis deficit, ea valere non potest, Bald. in l. fin. ff. de constit. pecun. l. generaliter 52. ff. de Episc. & Cleric. & in l. si quis sub condicione. de condit. in- fit. quia (inquit) ubi non est efficax causa, non- etiam erit efficax cautum, l. inter quos. de le- gat. 3. Gloss. in l. si ob turpem. de condit. ob turp. caus. Alex. in l. Publica. §. 1. de post.*

Intellige verum de stipulatione conventio- nali, quæ accedit tanquam robur contractibus innominatis vel nominatis, quibus apponitur, alioquin si stipulatio consideretur, quatenus per se subsistit etiam sine alio contractu, ut in l. 1. & tot. tit. de V. O. atque sic non de contractu, sed indiscreta quadam rerum suarum jactatione, quæ tamen tractatum requirit, *d. l. Titia. de V. O. accipiat, si de istis non constet, valebit in- vim donationis, Bart. in l. nuda. col. 1. ff. de do- nat. Bald. in l. fin. in §. apposit. C. si cert. per. & d. l. 2. §. circa 3. de Except. doli. Ludovicus Gomez. ad §. sequens. Institur. de Adion. num. 12. si ni- mirum exprimat donacionis causa factum esse, Tiraquell. in retract. convent. in fin. num. 104. & seq. Alexand. conf. 19. In his. num. 3. vol. 4. confil. 3. num. 1. vol. 1. alias non præsumitur, l. cum de indebito 25. de probat. in fin. l. 3. ubi Bal- dus n. 5. C. de non numer. pecun. l. si cum aurum 10. de solut. Tiraquell. de retract. proximit. §. 39. Gloss. 2. num. 19. & in l. si unquam. verb. donatio- nes. num. 179. Cod. de revocand. donat. Wesenb. 1. confil. 31. num. 16. volum. 1.*

V.

Quæcunque in stipulatione spectant ad ver- borum solennitatem, ea hodie planè sunt inu- tilia. Quatenus verò materia stipulationis circa ipsum consensum ejusque suspensionem, seu restrictionem disponit, eatenus adhuc scitu necessaria est. Quæ ergo de stipulatione, sub conditione, modo, die, &c. in jure afferuntur, necessaria sunt, qui dilationem consensu de- monstrant.

CAP. LX.
Strictum Jus.

Ea, quæ stricti juris sunt, sufficit etiam in- minimo effectum habere. Archidiacon. in cap. 2. de fil. presbyt. in 6. Anton. de Butr. in cap. At

si Clerici. §. de adult. col. 3. extr. de judic. Andr. Knichen, de invest. pacti. cap. 2. num. 103. Bocer. de feud. invest. c. 5. n. 87.

CAP. LXI.
Studia.

Axioma I.

Studiorum causa habetur pro pia, Bart. Bald. Angel. Jason & Dd. in l. 1. in fin. ff. solut. matr. Matthæus Wesenb. 1. confil. 26. n. 26. Unde & relictum in studia, in piam causam relictum censetur, prout hoc pluribus demonstrat Tira- quell. in tr. de privol. pia causa, in præfat. circ. fin.

II.

Studiofi non possunt compelli ad munera civitatis subeunda, etiam quando ab Acade- miis redeunt, quamdiu se alteri functioni non addicunt. Perez. C. de incol. n. 3. 4. conf. Perez. C. qui atate n. 8. seq.

III.

Major est favor studiorum, quam munerum publicorum. l. 1. 2. C. qui atate. Hinc faber im- pediens studia à Magistratu potest expelli. Brunnem. C. qui atate. debet enim locus studi- orum vacuus esse à tumultibus. Hinc non- saltem Doctores, sed & Studiofi possunt expel- lere ex viciniâ fabrum sibi obstrepentem, Brunnem. ad l. 1. C. de excusat. Artific. & Perez. C. eod. n. 7. Quod ampliatur: licet fabri suâ habitatione Doctores prævenerint. Perez. C. de stud. liberal. n. 6. seq. Brunnem. ad l. un. C. eod. num. 2.

IV.

Pater tenetur subministrare impensas filio studentem etiam invitus. L. de bonis 6. §. non so- lum. l. 5. ff. de carbon. edit. Hartm. Pistor. l. 1. 4. 19. Wesenb. vol. 2. conf. 80. Imò summam expen- sarum in studia constitutam augere tenetur, si non sufficit, Decian. 2. conf. 38.

CAP. LXII.
Stultitia, Stultus.

Axioma I.

Stulti non debent esse melioris conditionis, quam prudentes, l. servus 4. ff. quod vi aut clam. Wesenb. 1. conf. 6. n. 217.

II.

Stultitia potius præsumitur, quam donatio, Baldus in l. generaliter. num. 5. C. de non num. pecun. Jasoni n. l. Labeo. num. 4. ff. de pacti. We- senb. 1. conf. 41. num. 119.

CAP. LXIII.
Stylus.

Axioma I.

Stylus semper observandus est, Bald. in l. fin. C. quæ sit long. consuetud. habetur enim stylus communis pro lege, prout infinitis autoritati- bus confirmant Francisc. Nicon. in repet. rubr. n.

(C) 3

130. &

130. & 137. ff. de nov. oper. nunc. Anton. de Petr. in repet. l. 1. num. 395. ff. de iurejur. Felin. in cap. ex parte. num. 16. verb. stylus extr. de rescript. Conf. Arg. 1. conf. 29. num. 91. Rebuff. 3. comm. de Conf. art. 2. gloss. 8. num. 18. Hyppolit. de Marfil. sing. 118. Paris. consil. 44. num. 17. vol. 1. Boër. conf. 8. Thesaur. decis. 1. num. 9. Cabedo decis. 211. num. 5. p. 1. Gamma decad. 16. num. 7. Farin. 1. consil. 85. num. 108. ac dicitur practica confirmata, Cyn. in l. 2. & Bald. in l. fin. C. quæ sit long. consuetud. Conf. Arg. 1. conf. 29. num. 91. ideoque à styli forma non est recedendum, Boër. conf. 8. num. 7. Lancelot. p. 2. cap. 20. de attentatis post inhibitionem, in prefat. quæst. 4. num. 409. etiam si in contrarium esset juris dispositio, l. si quando 11. in fin. C. de injur. §. fin. in sit. de satisdat. Alexand. conf. 240. num. 2. volum. 2. Asin. in prax. §. 22. cap. 16. limit. 3. num. 1. & 2. Christoph. Crusius part. 4. de judic. cap. 36. num. ult. & statuta civitatis aliter disponent, Johannes de Amicis conf. 145. num. 8. Asin. dist. §. 22. num. 1. atque ita servatur, in procedendo Johann. de Amic. consil. 42. num. 2. & conf. 143. num. 3. omniaque reddit valida, cap. 2. de temp. ordin. Paris. consil. 113. in princ. vel. 4. Ruland. consil. 70. vol. 3. num. 52. ligatque forenses quoad ordinaria, secus quoad decisoria, Viv. in commun. opin. lib. 1. conclus. 156. n. 1. ac contentiosam voluntariamque jurisdictionem tribuit, imò per eum merum imperium & causarum cognitio acquiritur, Farin. 1. consil. 85. num. 108.

II.

Stylus in notitiam populi cum pervenit, vim habet consuetudinis, Alexand. conf. 36. in fin. lib. 2. Unde & stylus, qui contra consuetudinem pugnat, in fraudis præsumptionem incidit, cum ea non observata nihil agatur, l. 47. ff. de judic. Bart. in l. jurisperitos, in princip. ff. de Excusat. tutor. quam ob rem juri Prætorio assimilatur & vocatur practica Curie vel Tribunalium confirmata, Cyn. in l. 2. C. quæ sit long. consuet. Mascardus de probat. vol. 3. concl. 3. n. 51. Schvvaneman. libr. 2. process. Camer. cap. 19. num. 17. ideo quod ex actibus judicialibus introducatur, Boër. conf. 8. num. 3. (cum sit jus non scriptum ab uno iudice, circa acta judiciaria sæpius introductum, Caravit. super primo ritu magnæ Curie post num. 17.) ac proinde propriè non consuetudo, sed stylus vocatur: qui licet non requiratur induci à toto populo, sed à majori parte populi, requiritur tamen illum induci coram Magistratu auctoritatem legis condendæ habente, Alex. conf. 36. in fin. lib. 2. Decius in rubr. extr. de consuetud. col. 3. & conf. 677. in fin. Joseph. Ludov. in decis. 96. p. 2. num. 8. dum inquit, quod ad hoc, ut stylus sit observandus, requiritur quod sit confirmatus auctoritate superioris, mediante aliquâ suâ constitutione seu confirmatione.

Quod intellige, quando nimirum agitur de toto præjudicio causæ & negotii principalis; quando autem concernit modum agendi, tunc confirmatio adeò non requiritur, ut stylus etiam coram inferiore Magistratu induci pos-

sit, Cravett. conf. 39. col. 5. & in tract. de antiq. temp. p. 4. Bartol. Socin. conf. 36. num. 2. & conf. 39. col. 5. lib. 4. Joseph. Ludov. decis. 96. n. 30. p. 2. vide & Dec. in rubr. extr. de consuet. colum. 13. quia ratione etiam stylus præfertur, cum concurrat præsumptio juris communis, quando stylus diversimodè observatur, idem Ludov. d. decis. 97. p. 2. num. 23.

III.

Stylus unius curiæ non potest operari ac inducere derogationem Legis contra jus commune, sed solum declarationem ejus, quod esset arbitrio judicis commissum, Rolandus à Valle conf. 3. num. 36. lib. 1. Hieronymus Gierarch. in addit. ad Jul. Clar. 5. sentent. quæst. 50. lit. b. quæ de causa stylus non valet, ut quis valeat, absque citatione condemnari, Alex. post Bald. in l. si sic. num. 18. ff. de legat. 1.

Quod intellige, quando nimirum de magno præjudicio ageretur, cum quandoque etiam solennitati citationis derogare queat, juxta Alex. consil. 65. num. 10. lib. 1. veluti in notoriis, cap. bone 33. de Elect. l. si verò §. §. qui pro rei 1. ff. qui satisdat. cogantur. in quibus ordo juris non requiritur, cap. pervenerit §. extr. de testib. cap. consuluit 29. de appellat. cap. manifesta 15. 2. quæst. 1. cap. super eo 3. de testibus cogend. cap. quanto 3. de translat. Episcoporum.

Limita (1.) nisi stylus, qui est contra jus, jam esset præscriptus, quia tunc eum valere ut consuetudinem, quæ etiam contra jus valet, post Roch. de Curt. in repet. rubr. de consuet. q. 4. tenent per text. in cap. fin. de consuet. Carovit. super primo ritu magnæ Curie num. 23. vers. Limita. & Farin. 1. conf. 85. num. 122. vel. (2.) quando consuetudine per tacitum consensum omnium firmatus fuerit, Alex. conf. 36. in fin. volum. 2. vel (3.) si à superiori, qui introducendi potestatem habet, confirmatus sit, Natta in addit. ad Alexandr. 36. Grammat. conf. 1. num. 20.

IV.

Stylus indies recipit varietatem. Scacc. de judic. lib. 2. cap. 3. num. 277. ex tempore, Bertazol. cl. 4. gl. 36. num. 36. Reichs-Abschied zu Speyer 1557. §. Diereit. ibi: Diereit aber an unserm Cammer & Gericht durch vielfältige Veränderung der Deystiger / auch dessen alter wolhergebrachter stylus und Brauch / bevorab in Erlernung der Proceß / zu vielmalen geändert. Stylus enim curiæ est volubilis, & mutatur ad mutationem Principis auditorum & advocatorum, qui faciles sunt in statutis prædecessorum, Hieron. Cavall. quæst. pract. comm. contr. comm. c. 20. num. 19. idem q. 737. num. 21. c. 72. ubi plures allegat. Boër. consil. 8. n. 4. Mar. Anton. lib. 2. resol. 37. num. 16. in fin. Cavalcan. p. 2. de contract. decis. 17. num. 8.

CAP. LXIV.
Subditus.

Axioma I.

* Subditos tueri supremi Principis præcipuum munus est, latè Barthol. Chassan. in Catalog. glor. mun. p. 5. conf. 16. cap. administratores 26. d. quæst.